
Takács Zsuzsa

ÉRINTÉS

Ha újra ébredsz, ha újra ébredek,
 a világ bármelyik szögletén ha találkozunk,
 ha nő leszek és férfi leszel újra,
 ha mind a ketten férfiak leszünk vagy nők,
 ha lesz hely, ahova betérhetnek az ilyen párok,
 ha eljön az örök szárazság ideje,
 vagy éppen az örök eső,
 és bizonytalan köd üli meg a városokat,
 ha megpróbál a pára elszabadulni az aszfalttól,
 de nem tud, ha a lámpák fényköre: szent! szent!
 kiáltja és megkoronáz minden arra haladót,
 ha erőt vesz rajtam gyöngeségem,
 megszületnek újra ezek a versek.

HALÁLA ÓRÁJÁN

Tőle távol lévő nagyobbik lánya
 nem tudja beindítani a kocsit,
 ölébe eresztett kézzel ül, egyszer csak
 hangot hall, apja félelemtől fölcsapó
 gyerekkori hangját: *Attól fél Dodó!*
 kiáltozza, mint hetven évvel azelőtt
 a kassai pályaudvaron, amikor meglátta
 a fújtatva felé közelítő mozdonyt,
 és fejét anyja szoknyájába temette.
 Kisebbik lánya délután háromnegyed kettő
 és kettő között himzett párnát vásárol,
 mit sem sejtve, egy perui diáktól,
 s a párnán egy halotti urna rajza:
 egy jaguáragyarú isten.
 A doktornő, aki a feleséggel és fiúkkal
 közli a halálhírt, elsírja magát,
 de nem mondja meg, mi volt utolsó mondata.